

Katoenpad in Geldrop: alleen voor ingewijden

Als inwoners van Geldrop maakten mijn vrouw en ik op zaterdag 8 september 2018 dankbaar gebruik van de mogelijkheid om gratis de omvangrijke herinrichting van het Weverijmuseum te bekijken. Het museum was beslist de moeite waard, niet in de laatste plaats vanwege het enorme waterrad dat boven de rivier de Kleine Dommel hangt. Wij waren onder de indruk van de moderne en aantrekkelijke museumpresentatie en besloten ter plekke om een andere keer terug te komen voor een uitgebreider bezoek. In de kleine museumwinkel kocht mijn echtgenote een voor haar interessant boek. Ikzelf besloot om in het naastgelegen Centrum Hofdael nu eindelijk eens het kinderboek "Het Geheim van het verdwenen Katoenpad" van schrijfster *Marianne Canters* aan te schaffen.

Thuiswevers

Een dag later, op zondag, las ik dit geïllustreerde boek van

191 pagina's in één keer uit. Ik liet de inhoud op mij inwerken en besepte dat het boek deel uitmaakt van het project "Verleden (ver)weven in heden". Dit gemeentelijke project wil de textielhistorie van Geldrop en Mierlo doen herleven door die in beeld te brengen bij een breed publiek. Daaraan draagt dit boek zeker bij, zij het dat het overgrote deel van het verhaal is verzonnen. Het is echter gebaseerd op een textielverleden zoals zich dat werkelijk in deze streken kan hebben afgespeeld. Feitelijk draait het verhaal in "Het Geheim van het verdwenen Katoenpad" om een heidepad dat vroeger echt heeft bestaan. Het Katoenpad komt namelijk voor op een Mierlose kadastrale kaart uit het jaar 1832. De naam "Katoenpad" roept vragen op, omdat de textielfabrieken in Geldrop zich alleen op wol richtten. In dat opzicht vormde Geldrop ten opzichte van de rest van Brabant geen uitzondering. Nadat de Hollandse textielindustrie op z'n gat was komen te liggen, ontwikkelde Brabant zich mede vanwege het woeste landschap (heide, schapenteelt) tot het belangrijkste **wolcentrum** van Nederland.

Het belangrijkste **katoencentrum** van Nederland lag vroeger echter in Twente. Dus wat had Geldrop met katoen te maken? Waarom was katoen zo belangrijk dat er zelfs een pad tussen Geldrop en Mierlo naar werd genoemd? Terwijl andere paden helemaal geen naam hadden? Deze vragen kwamen ter sprake in de Werkgroep "Toerisme en Recreatie" waarvan schrijfster Marianne Canters deel uitmaakte. Deze werkgroep beijverde zich voor meer toerisme in de gemeente Geldrop-Mierlo. Canters nam het op zich om de oorsprong van de naam "Katoenpad" te verklaren en ging samen met Heemkundekring Myerle in Mierlo op onderzoek uit. Al snel werd ontdekt dat het pad werd gebruikt door thuiswevers uit Mierlo die hun vervaardigde textielproducten lopend naar de fabrieken in Geldrop brachten. Ook Mierlose arbeiders die in de Geldropse textielfabrieken werkten, gebruikten dit voetpaadje op de Molenheide als woon-werk-wandelroute.

Op 12 september 2018 is het opnieuw ingerichte Katoenpad op de Molenheide geopend en kan met behulp van een moderne app deze interessante oude route gelopen worden tussen Mierlo en Geldrop. Aan de Mierlose kant staat aan de Bosweg een enorm boek in het bos, voorzien van een plattegrond. Geld speelt bij de gemeente Geldrop-Mierlo wat dit betreft kennelijk geen rol.

Het boek in het bos (eigen foto)

Psychologie

Het fictieve verhaal dat Marianne Canters onder andere op basis van informatie van de heemkundekring en het Weverijmuseum samenstelde, is ronduit boeiend te noemen. De overgrootmoeder van de 11-jarige *Sem*, die later in het verhaal op mij overkomt als een soort vriendelijke heks, kent een geheim uit het textielverleden. Zij laat *Sem* zogenaamd toevallig een kist met documenten in haar woning vinden. Dat heeft grote gevolgen, want *Sem* ontdekt niet alleen samen met zijn vriendje *Max* het geheim van het Katoenpad, ook heeft hij een ervaring die het geheim op paranormale wijze aan hem openbaart. En dat in een levensstadium waarin hij het woord "liefde" leert begrijpen. Dat is niet alleen leuk voor hemzelf, maar eveneens voor zijn vader die na het overlijden

van Sems moeder op zoek is naar een nieuwe vriendin. Het is een boek met behoorlijk wat psychologische diepgang, waar niet alleen kinderen maar ook volwassenen beslist iets van kunnen leren.

Werkelijke betekenis

Voor mij persoonlijk, als schrijver van de succesvolle onderzoeksroman "Het Hubertus Mysterie", heeft het boek een voor anderen verborgen, extra dimensie. Dat wat ik bedoel kan worden gezien als een boodschap voor ingewijden; alleen degenen die op de hoogte zijn van het regionale geheim, zullen deze aanvullende informatie herkennen. Het kan niet anders, of bepaalde personen die Marianne Canters bij het schrijven van dit boek van informatie hebben voorzien, kennen de geheime Edict-code en weten die toe te passen. Naar deze code verwijzen enkele muurankers op Kasteel Geldrop, zoals ik in mijn roman "Het Hubertus Mysterie" onthul.

De bijzondere code die in "Het Geheim van het verdwenen Katoenpad" is aangebracht, bevindt zich onder andere op pagina **101** van het boek. In mijn aanstaande roman "Het Ichthus Mysterie" (verschijnt najaar 2019) ga ik verder in op de **werkelijke, feitelijke betekenis** van het Katoenpad tussen Geldrop en Mierlo...

Copyright: U mag dit blog geheel of gedeeltelijk overnemen voor eigen gebruik. Wilt u (de strekking van) de tekst publiceren in een blog, artikel, boek of een ander medium? Ook dat mag, onder de voorwaarde dat u als bron "janbakkerwebteksten.nl" vermeldt.